

Arrest

nr. 140 728 van 11 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, van 8 juli 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 juli 2014.

Gezien titel 1*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 18 augustus 2014 met referentnummer REGUL X houdende vaststelling van het rolrecht.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 27 november 2014.

Gelet op de beschikking van 17 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. SCHALLENBERGH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, van 8 juli 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 juli 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesesemorie ingediend.

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 27 november 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 13 januari 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 17 november 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat zij hier al leeft sinds haar 7-jarige leeftijd in 2002. Zij heeft nooit papieren gehad en leefde bij pleegouders. Verschillende pogingen om te regulariseren werden geweigerd. Een poging tot adoptie ging niet door. Sinds zij 18 is, probeert zij met haar advocaat haar situatie te regulariseren: bij een aanvraag artikel 9bis werden de bijzondere omstandigheden geweigerd. Zij studeert ASO - economie-moderne talen - en zou graag rechten studeren. VwP verwijst naar de beschikking van de Raad.”*

2.2 Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 1 oktober 2014, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partij in kennis werd gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie, op 1 oktober 2014 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat M. KEMPENEER, Lambermontlaan 368/5, 1030 BRUSSEL. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 6 oktober 2014 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van vijftien dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het neerleggen van een synthesememorie waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat 20 oktober 2014. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partij binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn geen synthesememorie heeft ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Van de sanctie voor het niet neerleggen van een synthesememorie waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een synthesememorie in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

2.3 In de mate waarin de verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar zich ter terechtzitting beperkt tot een betoog aangaande de gegrondheid van de vordering en verder geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 27 november 2014, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

Aangezien de verzoekende partij *in casu* binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen synthesememorie heeft neergelegd en de verzoekende partij verder niet aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een synthesememorie in te dienen, kan van de sanctie voor het niet tijdig neerleggen van een synthesememorie waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET